

Sygn. akt I NSW 4089/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Marek Siwek

w sprawie z protestu wyborczego D. K.  
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej  
przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora  
Generalnego  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 31 lipca 2020 r.

**pozostawia protest bez dalszego biegu.**

### UZASADNIENIE

D.K. wniosła protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarzucając naruszenie w czasie kampanii wyborczej przepisów Konstytucji, Kodeksu wyborczego oraz przepisów karnych, co – zdaniem wnoszącej protest - miało wpływ na wynik wyborów. Skarżąca podniosła, że w domach opieki społecznej, w tym w Domu Opieki Społecznej – [...] sp. z o.o. w K., dochodziło do nieprawidłowości, bowiem pracownicy tych ośrodków namawiali pensjonariuszy (w tym matkę skarżącej) do głosowania na A. D.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należy pozostawić bez dalszego biegu.

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 684 ze zm., dalej: „k.wyb.”). Zgodnie z art. 82 § 1 tej ustawy, przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Kodeks wyborczy w art. 321 § 3 nakłada przy tym na wnoszącego protest wyborczy przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej obowiązek sformułowania zarzutów oraz przedstawienia lub wskazania dowodów, na których oparte są te zarzuty. Dowodami w sprawie z protestu wyborczego są takie środki, które świadczą o istnieniu lub nieistnieniu pewnych faktów i które zarazem umożliwiają przekonanie, że zarzucane w proteście działanie lub zaniechanie jest przestępstwem przeciwko wyborom w myśl przepisów Kodeksu karnego albo postępowaniem sprzecznym z przepisami wyborczymi dotyczącymi głosowania, ustalania wyników głosowania i wyników wyborów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 czerwca 2015 r., III SW 47/15).

Rozpatrywany w niniejszej sprawie protest wyborczy nie spełnia wymogów formalnych wynikających z art. 321 § 3 w związku z art. 82 § 1 k.wyb. Wnosząca protest nie przedstawiła bowiem, ani nie wskazała żadnych dowodów związanych ze sformułowanym zarzutem rzekomego namawiania penjonariuszy ośrodków pomocy społecznej (w tym matki skarżącej) przez ich pracowników do głosowania na konkretnego kandydata.

Należy przy tym wyraźnie podkreślić, że protest wyborczy nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, czyli stawiać ogólnych zarzutów co do potencjalnych naruszeń prawa wyborczego lub dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom.

Z powyższych względów, działając na podstawie art. 322 § 1 k.wyb., Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

